

Prezentul document este supus reglementărilor aflate sub incidența Regulamentului U.E. 2016/679

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA A II-A CIVILĂ

Dosar nr.

ÎNCHIEIERE

Ședința publică din 25 noiembrie 2019

Completul compus din:

PREȘEDINTE:

JUDECĂTOR:

GREFIER:

S-a luat spre examinare apelul declarat de apelanta, în contradictoriu cu intimata-debitoare SRL prin administrator special și administrator judiciar și intimații-creditori,, și, împotriva sentinței civile nr. din data de 27.06.2019 pronunțată în dosarul nr. al Tribunalului, având ca obiect intrare/trecere faliment la cererea creditorului.

La apelul nominal făcut în cauză se prezintă avocat pentru intimata-debitoare prin administrator special, cu împuternicire avocațială aflată la fila 43 dosar, lipsă fiind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează faptul că în prezenta s-a acordat termen pentru comunicarea către participanții la procedura de insolvență a debitoarei SRL a cererilor de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a art. I pct. 8 și art. IX din O.U.G. nr. 88/2018, respectiv a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, în vederea exprimării unui punct de vedere cu privire la acestea. Până la acest moment la dosar nu au fost depuse puncte de vedere.

Curtea acordă cuvântul în susținerea cererilor de sesizare formulate în cauză.

În ceea ce privește cererea de sesizare a Curții Constituționale, reprezentantul intimatei-debitoare solicită admiterea acesteia. Arată că a criticat, în esență, dispozițiile art. 75 alin. (3) și (4) din Legea nr. 85/2014. Menționează că în speță s-a formulat de către ANAF o notificare în luna martie 2018, care nu a fost depusă la dosarul de insolvență, fiind comunicată administratorului special și administratorului judiciar. Ulterior, în septembrie 2018 a intrat în vigoare O.U.G. nr. 88, care modifică dispozițiile art. 75 alin. (3) și (4), iar în luna noiembrie apelanta formulează cerere de trecere la procedura falimentului. În aceste condiții, având în vedere modificările aduse alin. (3) și (4) ale art. 75 - prin care se arată că acest termen de 10 zile, dat de legiuitor lichidatorului pentru a se pronunța asupra cererii, se calculează de la data depunerii, apreciază că termenul respectiv este unul incert, fiind în mod constant criticat și sancționat de Înalta Curte, cu privire la faptul că nu se cunoaște dacă momentul depunerii se referă la depunerea la poștă, la dosarul de insolvență sau la administratorul judiciar, cum s-a întâmplat în speță. În ceea ce privește legătura cu cauza dedusă judecății, arată că judecătorul sindic a respins cererea de trecere la procedura falimentului, considerând că notificarea respectivă nu reprezintă o cerere de plată. Or, apelanta tocmai aceasta susține - că notificarea datată martie 2018 ar reprezenta, totuși, o cerere de plată. Mai arată că sunt aplicabile în cauză și dispozițiile art. IX din O.U.G. nr. 88/2018, potrivit cărora dispozițiile legii retroactivează cu privire la cererile în curs de judecată. Și sub acest aspect există legătură cu obiectul dedus judecății întrucât trebuie stabilit dacă această notificare reprezintă un litigiu dedus judecății.

Cu privire la cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, arată că aceasta vizează, în esență, aproximativ aceleași aspecte,

cu mențiunea că prevederile art. 75 alin. (3) și (4), astfel cum au fost modificate prin O.U.G. nr. 88/2018, nu arată în mod expres dacă această cerere se depune în dosarul de insolvență sau în dosarul asociat. Precizează că în cazul dedus judecății nu a existat un dosar asociat, dosarul asociat materializându-se la momentul formulării apelului de către creditoare. În opinia sa, condițiile prevăzute de art. 519 Cod procedură civilă sunt îndeplinite în speță, în sensul că până în prezent instanța supremă nu a statuat sub nici o formă asupra dispozițiilor art. I pct. 8 din O.U.G. nr. 88/2018 sau art. 75 alin. (3) și (4) din Legea nr. 85/2014, așa cum acestea au fost modificate, și nici asupra dispozițiilor art. IX din O.U.G. nr. 88/2018. Totodată, cauza se află în fața ultimei instanțe, iar de chestiunea de drept depinde soluționarea cauzei pe fond.

CURTEA

Asupra cererii de sesizare a Curții Constituționale Constituționale în vederea soluționării excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 8 și art. IX alin 1 și alin 2 din O.U.G. nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative, publicată în M.Of. nr. 840/210, Curtea reține următoarele :

La data de 25.10.2019 debitoarea S.C. S.R.L a formulat cerere de sesizare a Curții Constituționale în vederea soluționării excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 8 și art. IX din O.U.G. nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative, publicată în M.Of. nr. 840/210.2018, prin care a solicitat ca prin încheiere să se dispună sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate invocată.

Titulara cererii de sesizare , debitoarea S.C. S.R.L, apreciază că prevederile art. I pct. 8 din O.U.G. nr. 88/2018 încalcă principiul accesului liber la justiție consacrat de art. 21 din Constituția României iar art. IX din O.U.G. nr. 88/2018 încalcă principiul neretroactivității legii civile consacrat de art. 15 alin. 2 din Constituția României.

Debitoarea S.C. S.R.L își întemeiază excepția de neconstituționalitate pe următoarele argumente:

Prin art. I al O.U.G. nr. 88/2018, Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, a fost modificată sub mai multe aspecte, cele care au legătură cu prezenta cauză fiind incluse la pct. 8 al art. I din ordonanță.

Modificările aduse prin art. I pct. 8 din ordonanță vizează prevederile art. 75 alin. (3) și (4) din Legea nr. 85/2014 care înainte de modificare, aveau următorul conținut: "(3)Nu sunt supuse suspendării prevăzute la alin. (1) acțiunile judiciare pentru determinarea existenței și/sau cuantumului unor creanțe asupra debitorului, născute după data deschiderii procedurii. Pentru astfel de acțiuni se va putea formula, pe parcursul perioadei de observație și de reorganizare, cerere de plată ce va fi analizată de către administratorul judiciar cu respectarea prevederilor art. 106 alin. (1), care se aplică în mod corespunzător, fără ca aceste creanțe să fie înscrise în tabelul de creanțe, împotriva măsurii dispuse de către administratorul judiciar se va putea formula contestație cu respectarea art. 59 alin. (5), (6) și (7).

(4)Titularul unei creanțe curente, certe, lichide și exigibile ce a fost recunoscută de către administratorul judiciar sau de către judecătorul-sindic potrivit alin. (3) și al cărei cuantum depășește valoarea-prag poate solicita pe parcursul duratei perioadei de observație deschiderea procedurii de faliment al debitorului dacă aceste creanțe nu sunt achitate în termen de 60 de zile de la data luării măsurii de către administratorul judiciar sau a hotărârii instanței de judecată. Prevederile art. 143 alin. (2) și (3) se vor aplica în mod corespunzător. "

După modificările aduse prin art. I, pct. 8 din O.U.G. nr. 88/2018, alin. 3 și 4 ale art. 75 din Legea nr. 85/2014 au următorul conținut:

"(3) Nu sunt supuse suspendării prevăzute la alin. (1) acțiunile judiciare pentru determinarea existenței și/sau cuantumului unor creanțe asupra debitorului, născute după data deschiderii procedurii. Pentru astfel de acțiuni se va putea formula, pe parcursul perioadei de observație și de reorganizare, o cerere de plată ce va fi analizată de către administratorul judiciar într-un termen de 10 zile de la data depunerii, cu respectarea prevederilor art. 106 alin. (1), care se aplică în mod corespunzător, fără ea aceste creanțe să fie înscrise în tabelul de creanțe. Împotriva măsurii dispuse de către administratorul judiciar se va putea formula contestație cu respectarea art. 59 alin. (5)-(7).

(4) Titularul unei creanțe curente, certe, lichide și exigibile ce a fost recunoscută de către administratorul judiciar ori cu privire la care acesta a omis să se pronunțe în termen de 10 zile de la depunerea cererii de plată sau recunoscută de judecătorul-s indic potrivit alin. (3), în cazul în care cuantumul creanței depășește valoarea-prag, poate solicita pe parcursul duratei perioadei de observație deschiderea procedurii de faliment al debitorului dacă aceste creanțe nu sunt achitate în termen de 60 de zile de la data luării măsurii administratorului judiciar de admitere sau omitere a pronunțării asupra cererii de plată ori a hotărârii instanței de judecată. Prevederile art. 143 alin. (2) și (3) se vor aplica în mod corespunzător"

De asemenea, în cuprinsul art. IX alin. (1) și alin. (2) din O.U.G. nr. 88/2018 se prevede că:

„(1) Termenele prevăzute la art. 75 alin. (3) și art. 143 alin. (1) și (3). precum și prevederile art. 75 alin. (4) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea 1, nr. 466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică și pentru cererile formulate în cadrul proceselor începute înainte de data intrării în vigoare a acesteia, inclusiv celor nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) În cazul cererilor nesoluționate în procesele aflate pe rol, termenele de soluționare de către administratorul judiciar sau de către instanța de judecată, prevăzute la alin. (1), se calculează de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

I. Titulara cererii de sesizare , debitoarea S.C. S.R.L., apreciază că:
prevederile art. I pct. 8 din O.U.G. nr. 88/2018 încalcă principiul liberului acces la justiție stabilit de dispozițiile art. 21 din Constituția României.

Sintagma "de la data depunerii din cuprinsul alin. 3 al art. 75 din Legea nr. 85/2014 astfel cum a fost modificat prin art. I, pct. 8 din O.U.G. nr. 88/2018 și sintagma "de la data depunerii cererii de plată " din cuprinsul alin. 4 al art. 75 din Legea nr. 85/2014 astfel cum a fost modificat prin art. I, pct. 8 din O.U.G. nr. 88/2018 încalcă principiul liberului acces la justiție stabilit de dispozițiile art. 21 din Constituția României.

Textele de lege criticate nu îndeplinesc cerința calitativă a previzibilității legii deoarece administratorul judiciar nu are printre atribuțiile sale verificarea zilnică la dosarul de insolvență al debitorului supus procedurii insolvenței, a cererilor de plată depuse de eventualii creditori.

Ori, consecința neverificării de către administratorul judiciar, a cererii de plată în termen de 10 zile de la data depunerii, care atrage implicit omisiunea acestuia de a se pronunța asupra acestei cereri, are drept consecință, admiterea solicitării creditorului de trecere la procedura de faliment dacă sumele nu sunt achitate în termen de 60 de zile.

În situația în care administratorul judiciar omite a se pronunța asupra cererii de plată formulată de un eventual creditor, debitorul supus procedurii insolvenței nu are nici un mijloc procedural pentru a contesta creanța sau calitatea de creditor îndreptățit al petentului care depune cererea de plată, singura opțiune a debitorului fiind aceea de a efectua plata în termen de 60 de zile, deoarece în caz contrar se va dispune trecerea acestuia la faliment indiferent de faptul că acesta se afla în perioada de observație sau în reorganizare.

Este ambiguu modul de formulare a normei conform căreia termenul de zece zile începe să curgă "de la data depunerii cererii de plată", putându-se înțelege că se referă inclusiv la depunerea la organele poștale în cazul expedierii de la distanță, iar nu la data înregistrării cererii, întrucât, în anumite situații, precum cele în care transmiterea cererii de plată are loc prin intermediul serviciilor poștale, acest termen poate fi redus în mod semnificativ și finalmente poate conduce la calcularea diferită a acestuia cu consecințe destul de importante pentru desfășurarea procedurii.

Includerea în cuprinsul prevederilor alin. 3 și 4 ale art. 75 din Legea nr. 85/2014 a unui termen de 10 zile, a cărui dată de început se calculează de la momentul la care creditorul ce înregistrează creanțe după data deschiderii procedurii, depune o cerere de plată la dosarul de insolvență al debitorului aflat în procedura insolvenței, este neconstituțională deoarece încalcă principiul accesului liber la justiție consacrat de art. 21 din Constituția României care implică, între altele, adoptarea de către legiuitor a unor reguli de procedură clare, în care să se prescrie cu precizie condițiile și termenele în care justițiabilii iar în cazul de față participanții la procedură își pot exercita drepturile lor procesuale (Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006).

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că legea trebuie să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale. Pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrariului. În plus, nu poate fi considerată "lege" decât o normă enunțată cu suficientă precizie, pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta; apelând, la nevoie, la consiliere de specialitate în materie, el trebuie să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă (a se vedea, cu titlu exemplificativ, Hotărârea din 5 ianuarie 2000, pronunțată în Cauza Beyeler împotriva Italiei, paragraful 109, Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza Rotaru împotriva României, paragrafele 52 și 55, sau Hotărârea din 5 aprilie 2016, pronunțată în Cauza Gută Tudor Teodorescu împotriva României, par. 42).

Cu privire la momentul la care începe curgerea termenului de contestare a raportului întocmit de administratorul judiciar în procedura insolvenței, Curtea Constituțională s-a pronunțat în sensul că prevederile art. 21 alin. 3 din Legea nr. 85/2006 sunt neconstituționale arătând că: „Având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia "omisiunea și imprecizia legislativă sunt cele care generează încălcarea dreptului fundamental pretins a fi încălcat" (a se vedea Decizia nr. 503 din 20 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 28 mai 2010), Curtea constată că soluția legislativă prevăzută la art. 21 alin. (3), care stabilește că termenul de 3 zile pentru înregistrarea contestației curge de la data depunerii raportului prevăzut la alin. (1), nu respectă exigențele constituționale referitoare la calitatea legii, respectiv nu întrunește condițiile de claritate, precizie și previzibilitate în ceea ce privește accesul efectiv la justiție, fiind contrară dispozițiilor art. 1 alin. (5) și, implicit, art. 21 din Constituție, prin prisma exigențelor stabilite de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale." (Decizia nr. 308/12.05.2016 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 585 din 2.08.2016).

Respectarea standardelor de claritate și predictibilitate a legii reprezintă o cerință de rang constituțional. Astfel, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că autoritatea legiuitoare, Parlamentul sau Guvernul, după caz, are obligația de a edicta norme care să respecte trăsăturile referitoare la claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate (Decizia nr. 903/2010, Decizia nr. 743/2011, Decizia nr. 1/2014 și Decizia nr. 562/2017).

Totodată, instanța de control constituțional a constatat că, deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare (Decizia nr. 26/2012 și Decizia nr. 445/2014). În mod concret, prin Decizia nr. 1/2014, Curtea Constituțională a sancționat paralelismul legislativ, constatând încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție (par. 111 și 113).

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a arătat că „una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative" (Decizia nr. 1/2014). În acest sens, Curtea a constatat că, „în principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de

clar și precis pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate - care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist - să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat" (Decizia nr. 447/2013).

Prin raportare la dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul securității juridice, în componenta sa referitoare la calitatea legii, Curtea a reținut prin Decizia nr. 583/2017 că una dintre componentele principiului securității raporturilor juridice este reprezentată de calitatea legii, în sensul în care legea trebuie să fie suficient de precisă și clară pentru a putea fi aplicată (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 189/2006, Decizia nr. 647/2006, Decizia nr. 903/2010, Decizia nr. 1/ 2012, Decizia nr. 26/2012, Decizia nr. 196/2013 sau Decizia nr. 447/2013).

II. Titulara cererii de sesizare , debitoarea S.C. S.R.L, apreciază că prevederile art. IX alin. (1) din O.U.G. nr. 88/2018 încalcă principiul neretroactivității legii civile consacrat de art. 15 alin. 2 din Constituția României.

În cuprinsul art. IX alin. (1) din O.U.G. nr. 88/2018 se arată că termenele prevăzute la art. 75 alin. (3) precum și prevederile art. 75 alin. (4) din Legea nr. 85/2014 astfel cum au fost modificate, se aplică și pentru cererile formulate în cadrul proceselor începute înainte de data intrării în vigoare a ordonanței de urgență.

Această prevedere contravine dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii civile deoarece cu privire la cererile de plată formulate înainte de intrarea în vigoare a ordonanței de urgență termenul de 10 zile de la depunerea cererii de plată s-a împlinit iar administratorul judiciar nu s-a pronunțat asupra acestei cereri astfel că trecerea debitorului aflat în insolvență la faliment are loc ca efect al intrării în vigoare a ordonanței de urgență criticate.

Reglementarea prin art. IX din O.U.G. nr. 88/2018 unui termen ce dispune pentru trecut sau care este epuizat, în care administratorul judiciar să analizeze și să se pronunțe asupra cererii de plată formulată anterior de către creditor, este vădit neconstituțională deoarece încalcă principiul neretroactivității legii civile consacrat de art. 15 alin. 2 din Constituție.

În acord cu principiul neretroactivității legii civile sunt și dispozițiile art. 24 din Codul de procedură civilă care prevede că dispozițiile legii noi de procedură se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după data intrării acesteia în vigoare.

III. Titulara cererii de sesizare , debitoarea S.C. S.R.L, apreciază că: prevederile art. IX alin. (2) din O.U.G. nr. 88/2018 încalcă principiul liberului acces la justiție consacrat de art. 21 alin. 2 din Constituția României și al dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din C.E.D.O.

Remediul instituit de alin. (2) cu privire la cererile nesoluționate la data intrării în vigoare a ordonanței, pentru care termenul de 10 zile de analiză și de pronunțare a administratorului judiciar se calculează de la data intrării în vigoare a ordonanței, nu este de natură să înlăture caracterul neconstituțional al textului, raportat la faptul că, aceste cereri nu sunt prevăzute a fi comunicate administratorului ori lichidatorului judiciar ci sunt depuse la dosarul de insolvență al debitorului, astfel că, în absența consultării zilnice a dosarului de insolvență de către practicianul în insolvență care instrumentează cauza, sancțiunea omisiunii de a se pronunța asupra cererilor de plată formulate de creditorii se răsfrânge în patrimoniul debitorului aflat în procedura insolvenței.

În cazul omisiunii de a se pronunța cu privire la cererea de plată, efectele conduitei administratorului ori lichidatorului judiciar se produc în patrimoniul debitorului aflat în procedura insolvenței ceea ce contravine principiului liberului acces la justiție consacrat de dispozițiile art. 21 din Constituție și principiului dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, deoarece într-o atare situație, debitorul supus procedurii, nu are nici un mecanism juridic de ordin procesual prin care să oblige administratorul ori lichidatorul judiciar să analizeze și să se pronunțe asupra cererii de plată.

Analiza cererii de sesizare de sesizare a Curții Constituționale în vederea soluționării excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 8 și art. IX alin 1 și alin 2 din O.U.G. nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative, publicată în M.Of. nr. 840/210, prin raportare la textul art 29 alin 4 din Legea nr. 47/1992 , relevă că sunt îndeplinite condițiile necesare pentru admiterea cererii de sesizare .

Curtea reține că sunt îndeplinite condițiile instituite de art 29 alin 1 din Legea nr. 47/1992 întrucât excepția de neconstituționalitate invocată de către debitoarea supusă procedurii instituite de Legea nr. 85/2014 vizează dispoziții dintr-o lege modificată printr-o ordonanță , norme în vigoare la momentul formulării cererii , dispoziție care are legătură cu soluționarea apelului , având în vedere motivele de apel și apărările formulate și în raport de obiectul cererii care a determinat investirea judecătorului sindic .

Astfel , prin cererea înregistrată la data de 29.05.2018,, a solicitat intrarea în faliment a debitoarei S.C. SRL, cu sediul în social în, CUI, întrucât desfășurarea activității sale aduce pierderi și acumulează noi datorii în cadrul procedurii, debitoarea înregistrând de la data intrării în insolvență 14.11.2017 *debite curente de 635.323 lei*, iar conform art. 75 alin. (4) din Legea nr. 85/2014 și Codului de procedură fiscală, titularul unei creanțe curente, certe, lichide și exigibile a cărei quantum depășește valoarea-prag astfel încât se poate solicita deschiderea procedurii de faliment, cererea a fiind motivată în drept prin invocare art. 75 alin. 4 din Legea nr. 85/2014, aspect care relevă că interpretarea textului atacat prin excepția de neconstituționalitate apare ca fiind esențială pentru soluționarea cauzei atât în raport de conținutul prevederilor art. I pct. 8 cât și cel al dispozițiilor art. IX alin 1 și alin 2 din O.U.G. nr. 88/2018, așadar textul atacat fiind relevant pentru soluționarea cauzei .

Opinia instanței asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 8 și art. IX alin 1 și alin 2 din O.U.G. nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative, publicată în M.Of. nr. 840/2018.

Având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia "omisiunea și imprecizia legislativă sunt cele care generează încălcarea dreptului fundamental pretins a fi încălcat", Curtea apreciază că soluția din textul art 75 alin 4, care stabilește sfera titularilor unei cereri de deschidere a procedurii falimentului prin trimitere la titularul unei creanțe curente, certe, lichide și exigibile ce a fost recunoscută de către administratorul judiciar ori cu privire la care acesta a omis să se pronunțe în termen de 10 zile de la depunerea cererii de plată sau recunoscută de judecătorul-sindic potrivit alin. (3), **nu îndeplinește exigențele constituționale** întrucât elementele necesare verificării îndeplinirii condițiilor sunt raportate la momente care nu pot fi determinate , fiind instituite termene a căror epuizare produc efecte fără ca persoana căreia i se impune a lua o măsură să fie în cunoștință . Omisiunea verificării unei creanțe de către practicianul în insolvență într-un termen a cărui moment de începere nu îi este cunoscut acestuia , nu respectă exigențele constituționale referitoare la calitatea legii, respectiv nu întrunește condițiile de claritate, precizie și previzibilitate în ceea ce privește accesul efectiv la justiție, din perspectiva determinării titularilor îndreptățiți a solicita deschiderea procedurii falimentului , fiind contrară dispozițiilor art. 1 alin. (5) și, implicit, art. 21 din Constituție, prin prisma exigențelor stabilite de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Textul art . IX2 din O.U.G. nr. 88/2018, dispune: (1) Termenele prevăzute la art. 75 alin. (3) și art. 143 alin. (1) și (3), precum și prevederile art. 75 alin. (4) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică și pentru cererile formulate în cadrul proceselor începute înainte de data intrării în vigoare a acesteia, inclusiv celor nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) În cazul cererilor nesoluționate în procesele aflate pe rol, termenele de soluționare de către administratorul judiciar sau de către instanța de judecată, prevăzute la alin. (1), se calculează de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art 15 din Constituție, potrivit căroră “ori de câte ori o lege nouă modifică starea legală anterioară cu privire la anumite raporturi, toate efectele susceptibile a se produce din raportul anterior, dacă s-au realizat înainte de intrarea în vigoare a noii legi, nu mai pot fi modificate ca urmare a adoptării acestei legi, care trebuie să respecte suveranitatea legii anterioare. A decide că prin dispozițiile sale legea nouă ar putea desființa sau modifica situații juridice anterioare, existente ca o consecință a actelor normative care nu mai sunt în vigoare, ar însemna să se încalce principiul constituțional al neretroactivității legii civile. “ [Decizia nr. 409 din 4 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 27 noiembrie 2003, Decizia nr. 830 din 8 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 24 iulie 2008, sau Decizia nr. 437 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 685 din 7 noiembrie 2013], CURTEA apreciază că prevederile enunțate anterior apar ca fiind **neconstituționale**, întrucât legea nouă urmează a fi aplicată unor raporturi născute înainte de intrarea legii în vigoare și unor cereri care au investit instanța anterior intrării în vigoare a legii noi .

Considerentele evidențiate anterior relevă că potrivit art 29 alin 4 din Legea nr 47/1992 este justificată cererea formulată astfel că se va admite cererea și se va dispune sesizarea Curții Constituționale în vederea soluționării *excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 8 și art. IX alin 1 și alin 2 din O.U.G. nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative, publicată în M.Of. nr. 840/2018.*

Asupra sesizării Completului pentru dezlegarea unor probleme de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție, Curtea reține următoarele:

I. 1. Circumstanțele cauzei

Prin cererea înregistrată la data de 29.05.2018,, a solicitat intrarea în faliment a debitoarei S.C. SRL, cu sediul în social în, CUI, întrucât desfășurarea activității sale aduce pierderi și acumulează noi datorii în cadrul procedurii, debitoarea înregistrând de la data intrării în insolvență 14.11.2017 *debite curente de 635.323 lei*, iar conform art. 75 alin. (4) din Legea nr. 85/2014 și Codului de procedură fiscală, titularul unei creanțe curente, certe, lichide și exigibile a cărei cuantum depășește valoarea-prag astfel încât se poate solicita deschiderea procedurii de faliment.

Administratorul judiciar a întocmit raportul nr. 258/23.04.2019 prin care a menționat faptul că suma care face obiectul cererii de intrare în faliment nu este recunoscută de către administratorul judiciar deoarece cuprinde atât sume care se regăsesc în tabelul preliminar cât și sume care fac obiectul unei contestații administrativ-jurisdicționale cum este cazul sumelor din RIF nr. F-MM427 din 14.08.2018 și a Deciziei de impunere nr. F-MM497 din 14.08.2018 și că cererea este prematur formulată raportat la stadiul procedurii și la condițiile prevăzute de lege pentru admiterea unei astfel de cereri.

2. Soluția instanței de fond

Prin Sentința civilă nr...../27.06.2019, pronunțată de Tribunalul, în dosar nr..... s-a respins cererea creditoarei, în contradictoriu cu debitoarea S.C. S.R.L., prin administrator judiciar și prin administratorul special, și creditorii,,, și, având ca obiect intrare în faliment.

Judecătorul sindic a reținut că în cauză nu au fost îndeplinite condițiile prevăzute de art. 74 alin. 4 din LI pentru a se dispune intrarea în faliment a debitoarei: creanța nu este recunoscută de către administratorul judiciar – a se vedea raportul nr. 258/23.04.2019 și nu a fost recunoscută nici de judecătorul sindic, neexistând la dosar vreo hotărâre judecătorească în acest sens, în condițiile alin. 3 al art. 75, motiv pentru care se va respinge cererea creditoarei.

Judecătorul sindic a reținut că la momentul formulării cererii creditoarei de intrare în faliment nu era prevăzută în conținutul legal al art. 75 alin. 4 din LI omiterea pronunțării de către administratorul judiciar asupra cererii de plată, cerere de plată care nu a fost formulată până în prezent de către creditoare.

3. Apelul declarat în cauză

Împotriva sentinței civile nr...../27.06.2019, pronunțată de Tribunalul, în dosar nr..... a declarat apel creditoarea solicitând admiterea apelului, cu consecința modificării sentinței civile nr...../27.06.2019, în sensul admiterii cererii de trecere în faliment.

Apelanta a susținut că sunt îndeplinite condițiile impuse de art.75 alin.4 din Legea nr.85/2014, întrucât suntem în prezenta unei creanțe certe, lichide și exigibile, având în vedere că obligațiile fiscale au fost stabilite în baza unor declarații fiscale depuse de către debitoare după data intrării în procedura generală de insolvență 14.11.2017 și până în luna aprilie 2018, deci aceste creanțe nu mai trebuiau recunoscute de către administratorul judiciar, având în vedere că rezulta din propriile declarații ale debitoarei.

Apelanta evidențiază că la data formulării cererii de faliment, condițiile de admisibilitate ale acesteia erau îndeplinite conform art.75 alin.4 din Legea nr.85/2014, neexistând motive de respingere a acesteia, întrucât modificările legislative au intervenit abia în octombrie 2018, la 4 luni după promovarea cererii de faliment, și în consecință, în mod netemeinic instanța fondului reține că, creanța care a stat la baza formulării cererii de faliment, nu este recunoscută de administratorul judiciar, în fapt, aceasta rezulta din propriile declarații ale debitoarei. Aceasta creanță este certă, lichidă și exigibilă, și nu a fost achitată în termen de 60 de zile e la data primirii notificării.

II. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept

Titulara cererii de sesizare a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție este debitoare SC SRL prin administrator special

Debitoarea SC SRL, prin administrator special, susține necesitatea sesizării întrucât chestiunea aplicării retroactive a termenelor prevăzute la art. 75 alin. (3) precum și a prevederilor art. 75 alin. (4) din Legea nr. 85/2014, numai cu privire la cererile formulate în cadrul proceselor începute înainte de data intrării în vigoare a O.U.G. nr. 88/2018 sau a cererilor nesoluționate din cadrul proceselor aflate pe rol la momentul intrării în vigoare a ordonanței, este o chestiune nouă de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și care nu face obiectul unui recurs în interesul legii.

Debitoarea susține că pentru a soluționa în faza apelului cererea de faliment formulată de apelanta-creditoare înainte de intrarea în vigoare a O.U.G. nr. 88/2018, ar trebui să se stabilească dacă termenele prevăzute la art. 75 alin. (3) și prevederile art. 75 alin. (4) din Legea nr. 85/2014 sunt aplicabile sau nu cererii formulate de apelantă.

Întrucât sintagmele procese începute sau procese aflate pe rol înainte de intrarea în vigoare a OUG nr. 88/2018, pot să se refere atât la dosarul de insolvență al debitorului supus procedurii cât și la dosarul asociat acestuia în care se analizează cererea creditorului de trecere la faliment, se

impune lămurirea acestei chestiuni pentru a afla dacă în prezenta cauză sunt incidente sau nu prevederile art. IX alin. (1) și alin. (2) din O.U.G. nr. 88/2018.

După lămurirea acestei chestiuni de drept, în măsura în care se va stabili că prevederile art. IX alin. (1) și alin. (2) din O.U.G. nr. 88/2018 sunt aplicabile cauzei, ar trebui lămurită o altă chestiune de drept, pentru a se stabili dacă termenul de 10 zile din cuprinsul alin. 3 și 4 al art. 75 din Legea nr. 85/2014 astfel cum a fost modificat prin art. I, pct. 8 din O.U.G. nr. 88/2018, trebuie interpretat în sensul că acestea curge de la data depunerii cererii la dosarul de insolvență al debitorului aflat în procedură, sau de la data comunicării acestei cereri cu administratorul judiciar ?

După modificările aduse prin art. I, pct. 8 din O.U.G. nr. 88/2018, alin. 3 și 4 ale art. 75 din Legea nr. 85/2014 au următorul conținut:

"(3) Nu sunt supuse suspendării prevăzute la alin. (1) acțiunile judiciare pentru determinarea existenței și/sau cuantumului unor creanțe asupra debitorului, născute după data deschiderii procedurii. Pentru astfel de acțiuni se va putea formula, pe parcursul perioadei de observație și de reorganizare, o cerere de plată ce va fi analizată de către administratorul judiciar într-un termen de 10 zile de la data depunerii, cu respectarea prevederilor art. 106 alin. (1), care se aplică în mod corespunzător, fără ca aceste creanțe să fie înscrise în tabelul de creanțe. Împotriva măsurii dispuse de către administratorul judiciar se va putea formula contestație cu respectarea art. 59 alin. (5)-(7).

(4) Titularul unei creanțe curente, certe, lichide și exigibile ce a fost recunoscută de către administratorul judiciar ori cu privire la care acesta a omis să se pronunțe în termen de 10 zile de la depunerea cererii de plată sau recunoscută de judecătorul-sindic potrivit alin. (3), în cazul în care cuantumul creanței depășește valoarea-prag, poate solicita pe parcursul duratei perioadei de observație deschiderea procedurii de faliment al debitorului dacă aceste creanțe nu sunt achitate în termen de 60 de zile de la data luării măsurii administratorului judiciar de admitere sau omitere a pronunțării asupra cererii de plată ori a hotărârii instanței de judecată. Prevederile art. 143 alin. (2) și (3) se vor aplica în mod corespunzător."

Sintagma "de la data depunerii" din cuprinsul alin. 3 al art. 75 din Legea nr. 85/2014 astfel cum a fost modificat prin art. I, pct. 8 din O.U.G. nr. 88/2018 și sintagma "de la data depunerii cererii de plată" din cuprinsul alin. 4 al art. 75 din Legea nr. 85/2014 astfel cum a fost modificat prin art. I, pct. 8 din O.U.G. nr. 88/2018 pot fi interpretate atât în sensul depunerii la administratorul judiciar, cât și în sensul depunerii la dosarul de insolvență al debitorului supus procedurii.

De lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a apelului dedus judecătii deoarece în speță notificarea a fost depusă sau mai exact comunicată administratorului judiciar fără a fi înregistrată de către apelanta-creditoare la dosarul de insolvență al debitorului supus procedurii.

Ori, pentru a analiza legalitatea procedurii urmate de apelanta-creditoare sub aspectul îndeplinirii condițiilor procedurale pentru analiza cererii de trecere la faliment, ar trebui stabilit dacă mecanismul depunerii cererii de plată presupune obligația creditorului de a depune cererea de plată ori notificarea cum este cazul în speță, la dosarul de insolvență al debitorului.

III. Curtea constată că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a cererii de sesizare a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Dacă în cursul judecătii, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată, potrivit art. 519 Cod procedură civilă.

Textul legal evocat a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ, după cum urmează:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;
- cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
- soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;
- chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;
- chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Condițiile enunțate sunt îndeplinite în prezenta cauză :

- cererea de sesizare în baza art. 519 Cod procedură civilă s-a formulat în cadrul unui litigiu aflat pe rolul Curții de Apel, cauza făcând obiectul dosarului înregistrat sub nr., iar soluționarea apelului nu a fost realizată ;
- Curtea de apel , instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție, judecă prezenta cauza în ultimă instanță potrivit art. 43 din Legea nr. 85/2014;
- Curtea de Apel Cluj a fost legal investită cu soluționarea prezentului apel în condițiile art. 43 din Legea nr. 85/2014;
- de lămurirea chestiunii de drept invocate pe calea sesizării depinde soluționarea pricinii pe fond, întrucât aplicarea normelor legale în forma modificată a fost realizată de către judecătorul sindic ,respectiv a textului vizat prin cererea de sesizare , art. 75 alin 3 și 4 din Legea nr. 85/2014, în raport de unele aspecte deduse judecății iar creditoarea apelantă , prin apelul declarat a criticat interpretarea și aplicarea normelor legale realizată de către judecătorul sindic contestând incidența textului în forma în vigoare la data pronunțării sentinței .
- elementul de noutate este conferit de faptul că problema de drept dedusă judecății nu a mai făcut obiectul unei analize și al unei dezlegări jurisprudențiale consecvente, neputându-se vorbi despre cristalizarea unei practici judiciare în această privință, având în vedere momentul intrării în vigoare a noului text legal de modificare , iar din perspectiva expunerii elementului de noutate, Curtea apreciază că aceasta corespunde jurisprudenței ICCJ – Completul pentru dezlegarea unor probleme de drept (e.g. *Decizia nr.3/2017 publicată în Monitorul Oficial al României nr. 142 din 24 februarie 2017*);

Nu în ultimul rând, trebuie subliniat faptul că în prezenta sesizare elementul care presupune o dezlegare a Instanței Supreme vizează interpretarea unui text legal care a suferit modificări cât timp procesul era pendinte tocmai cu privire la sfera litigiilor care cad sub incidența normei .

- Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra acesteia prin decizii în casație sau prin recurs în interesul legii și nici pe calea unei alte hotărâri prealabile, așa cum rezultă din site-ul instanței supreme.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată

Titulara cererii de sesizare a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție , debitoarea SC SRL prin administrator special , a justificat demersul său prin necesitatea determinării împrejurării dacă termenele prevăzute la art. 75 alin. (3) și prevederile art. 75 alin. (4) din Legea nr. 85/2014 sunt aplicabile sau nu cererii formulate de apelantă.

Potrivit art 75 din Legea nr 85/2014 (3) Nu sunt supuse suspendării prevăzute la alin. (1) acțiunile judiciare pentru determinarea existenței și/sau cuantumului unor creanțe asupra

debitorului, născute după data deschiderii procedurii. Pentru astfel de acțiuni se va putea formula, pe parcursul perioadei de observație și de reorganizare, cerere de plată ce va fi analizată de către administratorul judiciar cu respectarea prevederilor art. 106 alin. (1), care se aplică în mod corespunzător, fără ca aceste creanțe să fie înscrise în tabelul de creanțe. Împotriva măsurii dispuse de către administratorul judiciar se va putea formula contestație cu respectarea art. 59 alin. (5), (6) și (7).

(4) Titularul unei creanțe curente, certe, lichide și exigibile ce a fost recunoscută de către administratorul judiciar sau de către judecătorul-sindic potrivit alin. (3) și al cărei quantum depășește valoarea-prag poate solicita pe parcursul duratei perioadei de observație deschiderea procedurii de faliment al debitorului dacă aceste creanțe nu sunt achitate în termen de 60 de zile de la data luării măsurii de către administratorul judiciar sau a hotărârii instanței de judecată. Prevederile art. 143 alin. (2) și (3) se vor aplica în mod corespunzător.

Potrivit art I pct 8.din OUG nr. 88/2018 , articolul 75, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

"(3) Nu sunt supuse suspendării prevăzute la alin. (1) acțiunile judiciare pentru determinarea existenței și/sau cuantumului unor creanțe asupra debitorului, născute după data deschiderii procedurii. Pentru astfel de acțiuni se va putea formula, pe parcursul perioadei de observație și de reorganizare, o cerere de plată ce va fi analizată de către administratorul judiciar într-un termen de 10 zile de la data depunerii, cu respectarea prevederilor art. 106 alin. (1), care se aplică în mod corespunzător, fără ca aceste creanțe să fie înscrise în tabelul de creanțe. Împotriva măsurii dispuse de către administratorul judiciar se va putea formula contestație cu respectarea art. 59 alin. (5)-(7).

(4) Titularul unei creanțe curente, certe, lichide și exigibile ce a fost recunoscută de către administratorul judiciar ori cu privire la care acesta a omis să se pronunțe în termen de 10 zile de la depunerea cererii de plată sau recunoscută de judecătorul-sindic potrivit alin. (3), în cazul în care cuantumul creanței depășește valoarea-prag, poate solicita pe parcursul duratei perioadei de observație deschiderea procedurii de faliment al debitorului dacă aceste creanțe nu sunt achitate în termen de 60 de zile de la data luării măsurii administratorului judiciar de admitere sau omitere a pronunțării asupra cererii de plată ori a hotărârii instanței de judecată. Prevederile art. 143 alin. (2) și (3) se vor aplica în mod corespunzător."

ART. IX din OUG nr. 88/2018 dispune :

(1) **Termenele** prevăzute la art. 75 alin. (3) și art. 143 alin. (1) și (3), precum și **prevederile** art. 75 alin. (4) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică și pentru cererile formulate în cadrul proceselor începute înainte de data intrării în vigoare a acesteia, inclusiv celor nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) În cazul *cererilor nesoluționate în procesele aflate pe rol, termenele de soluționare de către administratorul judiciar sau de către instanța de judecată, prevăzute la alin. (1), se calculează de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.*

Textul care determină sfera litigiilor în care urmează a fi incidentă norma nouă trimite la cererile pendinte iar în privința litigiilor în materia insolvenței referirea la procese începute sau procese aflate pe rol înainte de intrarea în vigoare a OUG nr. 88/2018, include atât dosarul de insolvență al debitorului supus procedurii cât și dosarele asociate acestuia , astfel că determinarea normei legale incidente nu este facil de realizat având în vedere formularea echivocă din textul menționat, pe de o parte , iar pe de altă parte nu poate fi ignorat faptul că toate cererile formulate în

legătură cu derularea procedurii insolvenței și aferente acestei proceduri trebuie supuse aceleiași legi care a guvernat deschiderea procedurii insolvenței.

Dosarul de fond, în procedurile privind insolvența, este constituit din dosarul de bază și, dacă este cazul, din dosare asociate. În dosarul de bază se înregistrează cererile și se pronunță hotărârile privind următoarele momente ale procedurii insolvenței: a) deschiderea procedurii; b) opoziția la deschiderea procedurii; c) intrarea în faliment; d) confirmarea planului de reorganizare; e) confirmarea numirii administratorului/lichidatorului judiciar; f) închiderea procedurii., potrivit art 142 alin 2 din Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.375/2015 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

Interpretarea textului confirmă că dosarele asociate sunt parte componentă a dosarului de bază, astfel că acestea sunt deopotrivă dosare aflate pe rol la momentul intervenirii modificării textului legal invocat ca fiind incident de titularul cererii, iar, în speță, dosarul asociat a fost creat la momentul formulării căii de atac, cererea de trecere în faliment fiind înregistrată conform art 142 alin 2 din ROI în dosarul de bază.

Așadar, dosarul de fond este constituit, în litigiul pendinte, prin efectul înregistrării cererii de deschidere a procedurii insolvenței, anterior intrării în vigoare a modificărilor introduse prin OUG nr. 88/2018, care instituie norma de excepție, însă nu poate fi ignorat faptul că prin derogare de la principiile cunoscute privind neretroactivitatea legii s-a dispus aplicarea prevederilor art. 75 alin. (4) din Legea nr. 85/2014 astfel cum au fost modificate și pentru cererile formulate în cadrul proceselor începute înainte de data intrării în vigoare a acesteia, inclusiv celor nesoluționate până la data intrării în vigoare ordonanței de urgență, astfel că în ceea ce privește cererea de trecere în faliment formulată de creditoarea împotriva debitoarei SC SRL devin incidente textele în vigoare la momentul pronunțării, texte intrate în vigoare cât timp litigiul era pendinte.

Aplicarea textelor enunțate anterior impune determinarea sferei de aplicare a textului art 75 alin 4 din Legea nr. 85/2014 astfel cum a fost modificat prin art. I, pct. 8 din O.U.G. nr. 88/2018 din perspectiva îndeplinirii condițiilor din textul modificat pentru a justifica legitimarea în declanșarea demersului privind trecerea în faliment a debitorului supus procedurii.

Titularul unei creanțe curente, certe, lichide și exigibile ce a fost *recunoscută* de către administratorul judiciar ori cu privire la care acesta a *omis* să se pronunțe în termen de 10 zile de la depunerea cererii de plată sau recunoscută de judecătorul-sindic potrivit alin. (3), în cazul în care cuantumul creanței depășește valoarea-prag, poate solicita pe parcursul duratei perioadei de observație deschiderea procedurii de faliment al debitorului dacă aceste creanțe nu sunt achitate în termen de 60 de zile de la data luării măsurii administratorului judiciar de admitere sau omitere a pronunțării asupra cererii de plată ori a hotărârii instanței de judecată. Prevederile art. 143 alin. (2) și (3) se vor aplica în mod corespunzător."

Verificarea îndeplinirii exigențelor necesare declanșării demersului de către unul din titularii unei creanțe a fost raportată de către legiuitorul secundar la diferitele modalități de stabilire a existenței și întinderii unei creanțe născute ulterior deschiderii procedurii insolvenței, fiind identificată ipoteza recunoașterii acesteia de către practicianul în insolvență, a stabilirii acesteia potrivit alineatului precedent, însă în mod inedit și prin omisiunea verificării acesteia de către practicianul în insolvență într-un interval de timp determinat dar, care începe de la un moment necunoscut participanților la procedură.

Acțiunea judiciară pentru determinarea existenței și/sau cuantumului unor creanțe asupra debitorului, născute după data deschiderii procedurii formulată, pe parcursul perioadei de observație și de reorganizare, este echivalată cu o cerere de plată ce va fi analizată de către

administratorul judiciar într-un termen de 10 zile de la data depunerii, cu respectarea prevederilor art. 106 alin. (1), care se aplică în mod corespunzător.

Administratorul judiciar va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri și a documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe, potrivit art 106 alin 1 din Legea nr. 85/2014.

Pentru formularea cererilor de admitere a creanțelor născute anterior deschiderii procedurii a fost instituită o procedură riguroasă și un termen până la care pot fi formulate fiind stabilit de asemenea un termen pentru verificarea acestora și o procedură de contestare de către persoanele interesate a rezultatelor verificării, însă prin textul analizat nu au fost instituite astfel de exigențe pentru înregistrarea unei cereri, care deși calificată ca fiind acțiune judiciară nu beneficiază din perspectiva termenelor procedurale de aceleași exigențe și nici nu sunt instituite exigențe cu privire la modul de înregistrare.

Termenul de 10 zile de la data depunerii cererii din cuprinsul alin. 3 al art. 75 din Legea nr. 85/2014 astfel cum a fost modificat prin art. I, pct. 8 din O.U.G. nr. 88/2018 și termenul de 10 zile de la data depunerii cererii de plată din cuprinsul alin. 4 al art. 75 din Legea nr. 85/2014 astfel cum a fost modificat prin art. I, pct. 8 din O.U.G. nr. 88/2018 încep să curgă de la momentul înregistrării, fără ca titularul dreptului de verificare să cunoască acest moment, sau modul de înregistrare, deși, efectul omisiunii verificării, conferit prin norma nouă este recunoașterea creanței, cât timp se consideră că acest creditor este îndreptățit, după epuizarea acestui termen, să formuleze cerere de trecere în faliment.

Pentru a analiza legalitatea procedurii urmate de apelanta-creditoare sub aspectul îndeplinirii condițiilor procedurale pentru analiza cererii de trecere la faliment, în cauză se impune a se stabili dacă mecanismul depunerii cererii de plată presupune obligația creditorului de a depune cererea de plată ori notificarea cum este cazul în speță, la dosarul de insolvență al debitorului sau în dosar asociat, nefiind una din acțiunile enumerate de art 142 alin 2 din ROI.

Considerentele evidențiate au relevat îndeplinirea condițiilor necesare pentru admiterea cererilor de sesizare, astfel că în baza art 29 din Legea nr 47/1992, Curtea va admite cererea de sesizare a Curții Constituționale în vederea soluționării excepției de neconstituționalitate a prevederilor art.I pct.8 și art.IX din O.U.G. nr. 88/2018 invocate de către debitoarea SC SRL prin administrator special, iar în baza art 519 Cod procedură civilă va admite cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri care să dea rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept, iar în baza art 520 alin 2 Cod procedură civilă va dispune suspendarea soluționării dosarului nr., până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D I S P U N E

Admite cererea de sesizare a Curții Constituționale în vederea soluționării excepției de neconstituționalitate a prevederilor art.I pct.8 și art.IX din O.U.G. nr. 88/2018 invocate de către debitoarea SC SRL prin administrator special

Admite cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri care să dea rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept:

Dacă începutul termenului de 10 zile de la data depunerii cererii de plată prevăzut de art. 75 alin. 3 și 4 din Legea nr. 85/2014, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 8 și art. IX din O.U.G. nr. 88/2018, se interpretează în sensul că acest termen curge de la data depunerii cererii la dosarul

de insolvență al debitorului aflat în procedură sau de la data comunicării acestei cereri administratorului judiciar?

Dacă sintagma "processe începute" și "processe aflate pe rol" din conținutul prevederilor alin. 1 și 2 ale art. IX din O.U.G. nr. 88/2018 se referă la dosarul de insolvență al debitorului supus procedurii sau la dosarul asociat acestuia care are ca obiect cererea de trecere la faliment formulată de un creditor.

Dispune suspendarea soluționării dosarului nr. , în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) Cod procedură civilă, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică din 25.11.2019.

PREȘEDINTE,

.....

JUDECĂTOR,

.....

GREFIER,

.....

Red.....

4 ex.- 15.01.2020